

ЕМОЦІЙНО-ВОЛЬОВА СФЕРА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Броніцький А.П. студент I СТН курсу спеціальності «Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка»
Керівник: асистент **Красуцький О.М.**

Подільський державний аграрно-технічний університет

Людина ніколи не може бути байдужою до предметів і явищ навколишньої діяльності, стосунків з іншими людьми, суспільних подій. Вони викликають задоволення чи незадоволення, радість, смуток тощо. У психологічній літературі різноманітні переживання, в яких виражається ставлення людини до того, що діється навколо неї, до інших людей і до самої себе, до будь-якого виду діяльності, професійної зокрема, позначають поняттям «емоції», і «почуття».

Одним із найдавніших за походженням психічних станів і процесів є емоції. Життя без емоцій було б так само неможливо, як і без відчуттів. Варто лише на хвилинку уявити собі людей, позбавлених емоцій, розмірковував П.Анохін, як перед нами розкривається глибока прірва взаємного непорозуміння і повної неможливості встановити суто людські стосунки. Емоція (лат. «збуджувати», «хвилювати») – чуттєва реакція, що виникає у відповідь на різні за характером сигнали, які обов'язково викликають певні зміни у фізіологічному стані організму людини. Емоції відображають не предмети і явища, а їх об'єктивні відношення до потреб людини як організму. Попри велику кількість спроб, розробити універсальну концепцію емоцій поки що не вдалося. Кожна з існуючих має тези, які правильно пояснюють окремі особливості емоцій, та не позбавлена водночас бездоказових міркувань. На сучасному етапі вивчення емоцій найперспективнішою видається конфліктна теорія, зокрема і у професійній діяльності (автор – Дональд Хебб, П'єр Жане – стверджують, що емоції є порушенням нормальної активності в корі, вродженою реакцією на конфлікт між тим, що людина знає і може, і тим, чого від неї вимагає життя).

Для досягнення поставленої мети людина проявляє ініціативу, напружує свої розумові і фізичні сили, долає труднощі, стримує пориви і бажання, що не сприяють успішному досягненню мети. У цих проявах людської поведінки найяскравіше виявляється такий аспект психологічного життя, як воля. Задоволення людських потреб відбувається в діяльності, яка має активний, цілеспрямований і вмотивований характер. Воно реалізується за допомогою дій, породжених різними спонуканнями. Причини активності, маючи різну психологічну природу, реалізуються як потяг, бажання і прагнення.

Волю як регулятор поведінки не дано людині від природи. Вона формується у процесі життя і діяльності, підкоряючи поставленій меті всі дії особистості. Це особистісне надбання, яке розвивається під впливом виховання і самовиховання. Воно здобувається за постійного спілкування з людьми, у спільній роботі з ними, професійній діяльності зокрема. Розвинута і загартована воля дає змогу людині переборювати значні труднощі на шляху до мети, до кар'єрного й професійного зростання.